

Virkning, at man derfor skulde bære mindre Omfjorg for Islands Vel fra dansk Side, end man ellers vilde.

A. Sage: Efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 288 om et Skib til Island, skulde jeg i Grunden kunne frasælde Ordet, idet den højtærede Minister har udtalt sig netop saaledes, som jeg kunde ønske, at Spørgsmaalet maa blive betragtet, men da mit Syn paa hele Sagen afviger noget fra den ærede Ordførers, skal jeg dog tillade mig med nogle faa Ord at anbefale dette Vædringsforslag til Finansudvalgets nærmere Overvejelse. Forholdet er jo saaledes, at vi hvert Aar sende til Island et Inspektionskib, som løber højt regnet maaske lidt over 8 Miles Fart, medens Engländerne nu, som den højtærede Minister bemærkede, netop med den Bevidsthed at ville gøre Ovgreb paa dansk Søterritorium, udruste hurtigsejlende Dampskibe, Trawlere, som gøre i høj Grad Skade paa alt Fiskeri oppe ved Island. Saa snart de se det danske Flag og en dansk Dampner nærme sig, dampe de ganske roligt bort og søge ind i en anden Fjord, hvor de ødelægge saavel Ingelen som Fiskebunden. Der kommer ogsaa væsentlige Klager fra Befolkningen oppe i Landet over, at de Matroser, som komme i Land fra disse Skibe, ere i høj Grad ubehagelige og foretage Ovgreb imod Landets Befolkning. Jeg tror ikke, det er overflødigt at bemærke her, at dette gælder den engelske Nation, hvorimod der, saa vidt mig bekendt, ikke søres Klager over den franske, som ogsaa tidligere har haft sit Orlogsskib deroppe og har holdt god Orden. Det franske Fiskeri er ogsaa væsentlig et Fiskeri med Sejlskibe og Liner, saa det gør ikke nogen Skade. Det er den engelske Nation, der sender Skibe derop, som gøre ligefrem Løjer med vort Flag, naar de se vor Orlogsdampner nærme sig. Jeg kan ganske erkende den ærede Ordførers Udtalelser om, at der er ydet en hel Del til Island, og at Island ikke har stillet sig elstværdis lig over for danske Røbmænd, hvad der ogsaa er fremhævet af den højtærede Minister for Island. Men det forekommer mig, at man her er lidt inde paa at rette Smed for Bagter, idet det ikke er hele den islandske Befolkning, man her skal komme til Hjælp, men en Del af den islandske Befolkning, nemlig Fiskeribefolkningen. Og det er jo bekendt, at vi her i Danmark altid, baade i Rigsdagen og uden for Rigsdagen, med stor Sympati have omfattet den danske Fiskeribefolkning. Det har ofte givet sig Udslag,

med hvilken Sympati vi omfatte deres brydsomme Erhverv og komme dem til Hjælp, hvor det er muligt. Det forekommer mig da at være naturligt, at denne Sympati ogsaa overføres paa de islandske Fiskere, saa meget mere som det ikke alene er islandske Fiskere, men ogsaa en Del danske Fiskere, vi her skulle beskytte. I hvert Fald forekommer det mig, at enten skulle vi sende et Skib derop, som dog nogenlunde kan magte sin Opgave, eller ogsaa maa vi lade være at sende noget Skib derop. Sendt vi et Skib derop, som løber mellem 8 og 9 Miles Fart, medens de engelske løbe 11—12 Miles Fart, saa følger deraf kun, som jeg sagde før, at de gøre Løjer med vor Marine og vort Flag. Og ganske vist ere vi kun en lille Nation, men Smaafolk have ogsaa deres Værd og Værdighed at have, og det forekommer mig ikke, at den danske Nation kan finde sig i det Forhold, der for Næblikket herse ved Islands Rigt. Jeg anerkender, at det er et stort Beløb, der bliver forlangt, nemlig 93,000 Kr., men man kunne maaske ved en nærmere Overvejelse mellem Ministeren og Finansudvalget se, om der ikke kunde spares noget. Det Skib, som gaar deroppe, nemlig Diana, er beregnet til at koste 54,000 Kr. foruden 15,000 Kr., i alt altsaa omtrent 70,000 Kr., medens det Skib, der skulde sendes derop, skulde koste i alt 93,000 Kr. Det var jo muligt, at Dianas Nærværelse saa ikke blev nødvendig i fuldt saa lang Tid som nu, og at der kunde spares noget paa den Konto. Ganske undvære Diana, tror jeg ikke man kan. Den har forskellige Opgaver, som eet Skib vistnok kun med Banstellighed kan magte. Jeg tror ikke, at Folketinget skulde være alt for betænkeligt ved at gaa ind paa denne Bevilling, fordi det sandsynligvis ikke vil være en Bevilling, der vil komme mange Aar igen. Det gælder at konstatere, at det danske Flag deroppe er i Stand til at udføre det Erhverv, der er overdraget det. Har man taget de engelske Fiskere nogle Gange, idømt dem strenge Bøder og konfiskeret deres Redstaber, antager jeg nok, at det efterhaanden vil blive lettere og mere overkommeligt at føre Polititilsyn deroppe. Men saaledes som Forholdene ere nu, er det ganske sikkert ikke overensstemmende med det danske Flags Værdighed. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Finansudvalg at tage denne Sag under velvillig Overvejelse.

Reisj: Det er med Hensyn til det Forslag, der i Betænkningen under Nr. 236 af det ærede Finansudvalg er stillet med Hensyn til Aarhus Kommunes Bidrag til